

31998D0701

9.12.1998

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 333/8

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 3 декември 1998 година
относно общи правила за попълване на единен образец на разрешение за пребиваване
(98/701/ПВР)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Съвместно действие 97/11/ПВР от 16 декември 1996 г. относно единен образец на разрешение за пребиваване ⁽¹⁾, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като има предвид, че е необходимо да се установят общи правила за попълване на този образец с цел единство;

като има предвид, че настоящото решение не противоречи на правото на държавите-членки да признават държави и териториални общности, както и паспортите и пътните документи, които се издават от тези държави или общности; като има предвид, че използването на кодовете, които са посочени в допълнението към настоящото решение, имат чисто административен характер и не накърняват определянето на националността на лицата, които пребивават в трети страни,

РЕШИ:

Член 1

Единният образец на разрешение за пребиваване се попълва в съответствие с правилата, които се съдържат в приложението към настоящото решение.

Член 2

Съветът преразглежда правилата и кодовете в приложението и допълнението към настоящото решение най-малко един път годишно, за да ги актуализира.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Съставено в Брюксел на 3 декември 1998 година.

За Съвета
Председател
K. SCHLÖGL

⁽¹⁾ ОВ L 7, 10.1.1997 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОПЪЛВАНЕ НА ЧАСТТА ЗА ОБЩИ СВЕДЕНИЯ НА СТИКЕРА В ЕДИННИЯ ОБРАЗЕЦ НА РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ.

Установеният формат на стикера е формат ID2 (с размерите на картата тип ID2 (ISO 7810)).

Осем графи трябва да се попълнят в съответствие с техническите спецификации при необходимост, както следва:

1. Номер на разрешението

На това място се вписва номерът на документа (защитен със специални знаци за защита и предшестван от буквен код), съгласно първата част на параграф 3.7 (начална/и буква/и, както е посочено в параграф 3.2) от техническите спецификации.

2. Име

Тук се вписват поред името/имената и презимето/презимената. Името/имената и презимето/презимената в документа, към който се залепва стикерът, трябва да са напълно еднакви с тези, които са върху стикера.

3. Графа „валиден до“

На това място се вписва датата, на която изтича валидността на документа или, когато е необходимо, дума или код, които указват безсрочна валидност.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета различните думи и кодове във връзка с предходната алинея, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

Когато има срок на валидност, датата трябва да бъде вписана в три групи от по две цифри в следния ред — две за деня, две за месеца и две за годината, те трябва да бъдат разделени с тире, като първата цифра е нула, когато числото е по-малко от десет (например: 15-01-96: 15 януари 1996 г.).

4. Дата и място на издаване

Тук се вписват мястото и датата на издаване на разрешението за пребиваване.

Датата на издаване се вписва в три групи по две цифри по реда, който е предвиден в точка 3 на трета алинея.

5. Категория на разрешението

Тук се определя категорията на разрешението за пребиваване, което се издава от държавата-членка на граждани на трета страна.

Не е целесъобразно да се хармонизира тази графа поради различията между законодателствата на държавите-членки. Независимо от това държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните вписвания, които се включват в тази графа, за да може секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

6. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват указания и забележки, които се използват на национално ниво и които са необходими според националните разпоредби за граждани на трети страни, включително указанията относно разрешение за работа и номер на паспорта.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета постоянните вписвания, които включва тази графа, за да може Секретариатът да изготви списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

7. Дата, подпис, потвърждаване

Когато е необходимо, институцията, която издава документа, може да положи тук своя подпис и/или печат и да поиска от титуляра да положи своя подпис.

Ако тази графа се попълва, датата трябва да бъде вписана в три групи по две цифри в последователността, предвидена в точка 3, трета алинея.

Когато законодателството или практиката на държавата-членка изисква да се сложи печат на органа, който е издал документа, печатът следва да се положи в правоъгълника, който граничи вдясно с десния край на стикера, вляво — от графа „забележки“, в горната част — от герба на държавата-членка и в долната част — от зоната за машинно четене.

Освен това е желателно печатът да е правоъгълен, с височина 1 cm, дължина 2,5 cm и да показва наименованието на органа, който е издал разрешението за пребиваване, подпис и/или дата; подписът и/или датата следва да бъдат оградени от всяка страна с три успоредни хоризонтални линии, като средната е два пъти по-къса от другите две.

8. Зона за машинно четене

Зоната за машинно четене (включително кодовете, които указват националността или друг статут) се попълва съгласно нормите на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), както са записани в техническата спецификация. На втория ред се посочва номерът на разрешението или номерът на паспорта. Трите кода за националността или за статута на титуляра на разрешението за пребиваване се вписват в съответствие със списъка в допълнението.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета дали вписват номера на разрешението или номера на паспорта. Секретариатът разпространява тази информация до всички държави-членки.

II. ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОПЪЛВАНЕ НА ЧАСТТА ЗА ОБЩИ СВЕДЕНИЯ В САМОСТОЯТЕЛНИЯ ДОКУМЕНТ НА ЕДИНИЯ ОБРАЗЕЦ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА ПРЕБИВАВАНЕ

Установеният формат на самостоятелния документ е или формат ID1 или ID2 в съответствие със стандарт ISO 7810.1995. И в двата документа има 12 клетки за попълване в съответствие с техническите спецификации, където е подходящо.

A. ЛИЦЕВА СТРАНА

1. Номер на разрешението

На това място се вписва номерът на документа, предшестван от буквен код, съгласно втората част на точка 3.2 (начална/и буква/и, както е определено в първата част на точка 3.2) от техническите спецификации.

2. Име

Тук се вписват поред името/имената и презимето/презимената.

3. Графа „валиден до“

Тук се вписва датата, на която изтича валидността на документа, или когато е необходимо, дума или код, които указват безсрочна валидност.

Държавите-членки съобщават в Генералния секретариат на Съвета различните думи и кодове във връзка с предходната алинея, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

Когато има срок на валидност, той трябва да бъде изписан в три групи по две цифри в следния ред — две за деня, две за месеца и две за годината, като те трябва да бъдат разделени с тире, първата цифра е нула, когато числото е по-малко от десет (например: 15-01-96: 15 януари 1996 г.).

4. Място и дата на издаване

Тук се вписват мястото и датата на издаване на разрешението за пребиваване.

Датата на издаване се вписва в три групи по две цифри в последователността, която е посочена в точка 3, трета алинея.

5. Категория на разрешението

Тук се посочва конкретната категория на разрешението за пребиваване, издадено от държавата-членка на гражданин на трета страна.

Не е целесъобразно да се хармонизира тази графа поради различията между законодателствата на държавите-членки. Независимо от това държавите-членки ще съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните забележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

6. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват информация и забележки, които са използвани на национално ниво и които се изискват от разпоредбите на националното право относно граждани на трети страни, по-специално указания за разрешение за работа.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета постоянните сведения, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да изготви списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

7. Дата, подпис, разрешение

Когато е необходимо, органът, който издава документа, може да положи тук своя подпис и/или печат и да поиска от титуляра да положи своя подпис.

Ако тази графа се попълва, датата следва да бъде изписана в три групи от по две цифри в последователността, която е посочена в точка 3, трета алинея.

Когато законодателството или практиката на държавата-членка изисква да се сложи печат на органа, който е издал документа, печатът може да се положи в правоъгълника, ограден вдясно от края на самостоятелния документ, вляво от графата „забележки“, в горната част от герба на държавата-членка и в долната част от зоната за машинно четене.

Освен това е желателно печатът да е правоъгълен, с височина 1 cm, дължина 2,5 cm ⁽¹⁾ и да показва наименованието на органа, който е издал разрешението за пребиваване, подпис и/или дата; подписът и/или датата следва да бъдат оградени от всяка страна с три успоредни хоризонтални линии, като средната е два пъти по-къса от другите две.

Б. ГРЪБ

На гърба на самостоятелния документ се отбелязва следната допълнителна информация:

8. Дата и място на раждане

Тук се посочват мястото и датата на раждане на титуляра на разрешението за пребиваване.

Мястото на раждане и наименованието на града, ако е известно, както и на държавата, където е роден титулярът на разрешението за пребиваване. Необходимо е да се посочи държавата по месторождение, защото националността на титуляра може да е различна от държавата по месторождение.

Датата на раждане се вписва в три групи от по две цифри в последователността, посочена в точка 3, трета алинея.

9. Националност

Тук се вписва националността или някакъв друг статут на титуляра на разрешението за пребиваване.

Националността се вписва, като се посочи името на държавата, чийто гражданин е чужденецът или друг съответстващ статут. Например: Колумбия.

10. Пол

Тук се вписва полът на титуляра на разрешението съгласно нормите на ИКАО за зоната за машинно четене.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните бележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи във всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

⁽¹⁾ При формат ID1 тези размери следва да се намалят наполовина.

11. Забележки

В тази графа държавите-членки могат да включват информация и забележки, използвани на национално ниво, които се изискват съгласно разпоредбите на националното законодателство относно граждани на трети страни, например адреса на титуляра.

Държавите-членки съобщават на Генералния секретариат на Съвета различните забележки, които вписват в тази графа, за да може Секретариатът да състави списък и да го разпространи до всички държави-членки. Този списък също може да служи като допълнително средство за откриване на фалшификации.

12. Зона за машинно четене

(на гърба на документ с формат ID1 и на лицевата страна на документ с формат ID2)

Зоната за машинно четене (включително кодовете, които указват националността или друг статут) се попълва съгласно нормите на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), както са записани в техническата спецификация. Вписването на трите кода за националност или статут на титуляра на разрешението става съгласно списъка в допълнението.

Допълнение

Списък на кодовете за вписване в зоната за електронно разчитане на националността и на статута на титуляря на разрешението за пребиваване

	Държава	Код
ЕВРОПА	Албания	ALB
	Андора	AND
	Армения	ARM
	Азербайджан	AZE
	Беларус	BLR
	Босна и Херцеговина	BIH
	България	BGR
	Кипър	CYP
	Чешка република	CZE
	Хърватия	HRV
	Естония	EST
	Грузия	GEO
	Ватикана (Светия престол)	VAT
	Унгария	HUN
	Латвия	LVA
	Литва	LTU
	Малта	MLT
	Република Молдова	MDA
	Монако	MCO
	Полша	POL
	Румъния	ROM
	Русия	RUS
	Сан Марино	SMR
	Словакия	SVK
	Словения	SVN
	Швейцария	CHE
	Бивша югославска република Македония	FRM
	Турция	TUR
	Украйна	UKR
	Федерална република Югославия	YUG
АФРИКА	Алжир	DZA
	Ангола	AGO
	Бенин	BEN
	Ботсуана	BWA
	Буркина Фасо	BFA
	Бурунди	BDI
	Камерун	CMR
	Зелени нос	CPV
	Кабо Верде	CPV
	Централноафриканска република	CAF
	Чад	TCD

	Държава	Код
	Коморски острови	COM
	Конго	COG
	Конго (Демократична република)	COD
	Кот д'Ивоар	CIV
	Джибути	DJI
	Египет	EGY
	Екваториална Гвинея	GNQ
	Еритрея	ERI
	Етиопия	ETH
	Габон	GAB
	Гамбия	GMB
	Гана	GHA
	Гвинея	GIN
	Гвинея-Бисау	GNB
	Кения	KEN
	Лесото	LSO
	Либерия	LBR
	Либийска арабска джамахирия	LBY
	Мадагаскар	MDG
	Малави	MWI
	Мали	MLI
	Мавритания	MRT
	Мавриций	MUS
	Мароко	MAR
	Мозамбик	MOZ
	Намибия	NAM
	Нигер	NER
	Нигерия	NGA
	Руанда	RWA
	Сао Томе и Принсипи	STP
	Сенегал	SEN
	Сейшелски острови	SYC
	Сиера Леоне	SLE
	Сомалия	SOM
	Южна Африка	ZAF
	Судан	SDN
	Свазиленд	SWZ
	Танзания	TZA
	Того	TGO
	Тунис	TUN
	Уганда	UGA
	Замбия	ZMB
	Зимбабве	ZWE
АМЕРИКА	Антигуа и Барбуда	ATG
	Аржентина	ARG
	Бахамски острови	BHS
	Барбадос	BRB
	Белиз	BLZ
	Боливия	BOL
	Бразилия	BRA
	Канада	CAN
	Чили	CHL
	Колумбия	COL

	Държава	Код
	Коста Рика	CRI
	Куба	CUB
	Доминика	DMA
	Доминиканска република	DOM
	Еквадор	ECU
	Салвадор	SLV
	Гренада	GRD
	Гватемала	GTM
	Гвиана	GUY
	Хаити	HTI
	Хондурас	HND
	Ямайка	JAM
	Мексико	MEX
	Никарагуа	NIC
	Панама	PAN
	Парагвай	PRY
	Перу	PER
	Сейнт Кристофър и Нейвис	KNA
	Сейнт Лусия	LCA
	Сейнт Винсент и Гренадини	VCT
	Суринам	SUR
	Тринидад и Тобаго	TTO
	Съединени американски щати	USA
	Уругвай	URY
	Венецуела	VEN
АЗИЯ	Афганистан	AFG
	Бахрейн	BHR
	Бангладеш	BGD
	Бутан	BTN
	Бруней Дарусалам	BRN
	Камбоджа	KHM
	Китай	CHN ⁽¹⁾
	Източен Тимор	TMP
	Индия	IND
	Индонезия	IDN
	Иран (Ислямска република)	IRN
	Ирак	IRQ
	Израел	ISR
	Япония	JPN
	Йордания	JOR
	Казахстан	KAZ
	Корея (Народнодемократична република)	PRK
	Република Корея	KOR
	Кувейт	KWT
	Киргизстан	KGZ
	Лаоска народнодемократична република	LAO
	Ливан	LBN
	Малайзия	MYS
	Малдивски острови	MDV
	Монголия	MNG
	Мианмар	MMR
	Непал	NPL
	Оман	OMN
	Пакистан	PAK
	Палестина	*
	Филипини	PHL
	Катар	QAT
	Саудитска Арабия	SAU
	Сингапур	SGP
	Шри Ланка	LKA

⁽¹⁾ За лицата, които пребивават в Хонконг, може да се използва код HKG

	Държава	Код
ОКЕАНИЯ	Сирия	SYR
	Таджикистан	TJK
	Тайланд	THA
	Туркменистан	TKM
	Обединени арабски емирства	ARE
	Узбекистан	UZB
	Виетнам	VNM
	Йемен	YEM
	Австралия	AUS
	Фиджи	FJI
	Кирибати	KIR
	Маршалови острови	MHL
	Микронезия (Федерални щати)	FSM
	Науру	NRU
	Нова Зеландия	NZL
	Палау	PLW
	Папуа-Нова Гвинея	PNG
	Соломонови острови	SLB
	Тонга	TON
	Самоа	WSM
	Тувалу	TUV
	Вануату	VUT

Следните кодове също се използват:

Апатриди	XXA
Бежанци (Конвенция от 28 юли 1951 г.)	XXB
Други бежанци	XXC
Международен комитет на Червения кръст	CRC
ВКБООН	UNR